

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispositio Et Perioche Historiae Evangelicae Per IIII.
Euangelistas contextæ, necnon Actuum apostoloru[m],
Epistolaru[m] quoq[ue] Pauli XIII. & Canonicaru[m] VII.**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1553

VD16 B 9605

Liber VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35634

EVANGELIUM

consoletur moerentes animos, & incitet ad uehementis pietatis studium. Hinc uero paulò copiosius differit de paraclete siue spiritu sancto, ac apertissime dicit se breuui tradendum in manus hominum peccatorum: sed ita interim seruandum fore mundum.

LIBER VIII.

CAP. 15.
ABSOLUTA prima parte orationis domini Iesu à cœna habitæ ad discipulos dilectos, uenimus nunc ad secundam, quæ in itinere uersus montem oliuarum dicta uidetur, ac 15. & 16. cap. comprehenditur. Cohæret ea cum superioribus ad hunc modum. Sæpe iam dixerat dominus se ex hoc mundo ad patrem abiturum, interim ne discipuli se deserendos planè arbitrarentur, adiecit se unà cum patre & sancto spiritu uenturum ad ipsos, ac in ipsis mansionem facturos, si modo præcepta eius seruare pergant. Id iam ueluti repetens quasiq; expoliens elegantissima uitis palmitiq; parabola in medium prolata luculentissime differit de immanentia, ut sic dicam, siue præsentia ipsius in ecclesia, adeoq; de uera Christi & sanctorum communione, quod inquam spiritu, uirtute & operatione euidentius in nobis sit mansurus, si modo nos per fidem & dilectionem manserimus in ipso. Et certe hoc nomine copiosius

Præsentia
Christi in
ecclesia.

piofius paulò agit de dilectione. Obiter autem & de dignitate fidelium differit, quos amicos non seruos appellat. Rursus ne superbirent, addit hoc eis gratuita dei electione obuenuisse, qui elegerit ut abeant & copiosum fructum afferant. Cæterū discipuli iam iam sentire incipiebant quanta ipsis subeunda forent pericula, iccirco metuebant sibi non mediocriter. Dominus ergo confirmans eorum mentes, multa & uaria disputat de cruce & tolerantia, iterumq; paracletū promittit qui in turbis & persecutionibus incitet, animet atq; confirmet.

Præterea de huius effectibus uiribus atq; officio Cap. 16. multa, magna cum utilitate disputat, explicās quomodo corpoream præsentiam, quæ post mortem suam in terris nil sit profutura, spiritus dono sacrturus sit, quomodo per hunc paraturus sit in orbe ecclesiam & in hac regnaturus. Iterum tamen inculcat se moriturum prius, & hinc graui mœrore opprimendos discipulos: quos mox consolando erigens denuo, asserit mœrorem non fore diuturnum, gaudium uero quod ex resurrectione oboriatur & consequatur mœrorem, fore perpetuum. Id quod per parabolam declarat parturientis mulieris.

Ad hæc ne de corporis discessu in coelos tristarentur nimium, pollicetur suis omnia se docturum per spiritum regni dei mysteria, donaturumq; quæcūq; in suo id est Christi nomine postulauerint: simul autem colli-

E V A N G E L I V M

git in breuem summam totum negotium redemptionis, hoc nimirum penitus infigere cupiens ipsorum cordibus. Quæ quum magno cum applausu reciperent & laudarent discipuli, profitentes se iam credere & plane intelligere quod ipse sit dei filius, prædicit his quod mox ipso deserto quisq; sibi fuga sit consulturus. Sub finem uero totam orationem hucusq; à 13. capite contextam concludens, & quo omnia referenda sunt subindicans, Hæc locutus sum uobis, inquit, ut in me pacem habeatis, in mundo afflictionem habetis, sed bono animo sitis, ego uici mundum.

L I B E R I X.

POSTEA QUAM dominus noster Iesus sermone his planè diuinis discipulos suos partim consolatus esset, partim erudiisset & instruxisset aduersus imminentem malorū procellam, quoniam unice admonuerat fiduciam non collocandam esse in ullis rebus humanis, sed præsidio cœlesti, porrò exemplo suo docet ut ingruentibus afflictionibus nō aliò spectent quàm ad patrem cœlestem. Iam itaq; suam subiens passionem, incipit eam à precibus ad patrem suis, cui se primū commendat, deinde apostolos, postremo omnes apostolorum doctrinæ credentes, obsecrans ut se glorificet, apostolos

Oratio domini Ioan. 17.